

056

054

060

050

065

045

105

005

155

OLPHI PRÆCEPTA.

Vo subtrahto G ab E, relinquitur H; per hunc excerpitur I. Datur vero K perpetuo idem. Et additi hae vice I & K, dant L. cum quo excerpitur M: quod ad G additum facit N, qui vel per suum arcum vel in Neperi & Ursini Canonibus per se ipsum è regione, dat O. Ex hujus abstractione ab E, remanet P, quo cum excerpitur Q quasius. Q vero servit Parallaxi Longitudinis, N Parallaxi Latitudinis indaganda, ut patebit suo loco.

Huc pertinent & sequentia præcepta, quæ infra servient indagandis articulis Apparitionum & Occultationum, tam Planetarum, quam stellarum fixarum.

DATA STELLÆ LONGITUDINE ET LATITUDINE, SUBDATA ELEVATIONE POLI, invenire punctum Eclipticæ ei coarrens, mediante angulo orientis.

PRÆCEPTUM 47. SI latitudo septentrionalis est, coarritur aliquod antecedens locum longitudinis; si meridionalis, aliquid sequens. Excerpe igitur aliquem angulorum, illic antecedentium, hic sequentium. Eius anguli Log-us ablatu à log-o latitudinis, relinquitur Logarithmus arcus Horizontis. Ab hujus arcus Antilog-o aufer Antilog-um Latitudinis, restabit Antilog-us arcus Eclipticæ, qui in primo casu ablatu à loco Longitudinis, in secundo additu, dat punctum coarrens, præter propter. Cum hoc enim jam excerpitur angulus verior, ad iterandum processum; ut prodeat iterum verior.

EXEMPLUM.

Esto Planeta A in 2°.30' V cum Latitudine 4°.40' australi sub alt. Poli 56: queritur punctum ei coarrens. Cum Mars, oriente 2°.30' V sit adhuc infra, ponam angulum aliquem eorum, qui 3 V sequuntur.

Angulus sit 10°.36' Log. 169308

Latitudo 4.40. Log. 250889 Ant. 332

Log. 81581 Ant. 10884

Arcus Eclp. 25.52 — — Ant. 10552

2.30 V

Punct. coarrens 28.22 V ferè Angulus er-

go verior 11.27. Log. 161690

Log. 89199 Ant. 9198

Arcus verior 23.46 — — Ant. 8866

Punctum coar. 26.16 V

Angulus 11.15. Idem ferè qui prius. Ergo coarrens proximè verum erit 27°.30'.

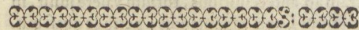
Per Mesolog-os processus esset brevior. Auferretur enim Mesolog-us anguli electi, à Mesolog-o latitudinis, restat Log-us arcus Eclipticæ. Et sic etiam in repetitionibus.

DATA PROFUNDITATE LO-

PRÆCEPTUM 48. ei Solis sub Horizonte, inquirere distantiam ejus loci ecliptici à puncto oriente vel occidente, mediante angulo orientis.

A Logarithmo profunditatis Solis datæ. aufer Log-um anguli orientis vel occidentis,

puncti Eclipticæ dati: relinquetur Log-us Distantiæ Solis à puncto oriente vel occidente.

CAPUT XV.

DE ÆQUALITATE TEMPORE OB INÆQUALITATEM DIERUM naturalium, & Tabulis huic rei inservientibus.

Tab. f. 32.

Summa artis astronomice reducitur huc, ut inæqualitate motuum apparentium, ejuisque causis, in lucem prolatis, calculi leges ejusmodi accipiantur, ut quod apparuit quovis tempore, id ex necessitate suppositionum, sic apparuisse demonstretur; quodve apparituum est, id ex eodem calculo prædicatur. Apparentium verò motuum inæqualitas percipi æstimare vix aiter nequit, nisi comparatione ejus, quod æquale est. Porro motuum æqualitas multiplicatione & applicatione mensuræ æquabilis definitur; mensura motuum, tempus est; temporis elementum postremum, nobis quidè terricolis cognitum, dies est; quæ conficitur revolutione Solis, ad eundem ejuisque loci Meridianum, unde digressus erat. Græci Νύξ & ἡμέρα, quod ex nocte & die confiter, latini Astronomi Diem naturalem cognominare consueverunt, ut eam ab aliâ notione vocis, pro illâ solum parte, quæ Solem supra Horizontem habet, distinguerent.

Mensura motuum, Dies.

Dies naturalis.

Ethigitur inde ab excultâ scientiâ ad Tychonem usq;, communis ista Maxima fuit astronomorum omnium, Decursum primi mobilis (quodcunq; corporum id nomen mereretur) esse per omnes temporis sui partes æquabilissimum, eoque propriè accommodum ad expromendos motuum æquabilium modulos: tamen quod accederet aliquid revolutioni uni Primi mobilis, ad diem unam censendam, ad Solem sc. eodem recurrendum: pertinuit ad solertem Astronomi diligentiam, excutere, num qua inæqualitas composita, quod Dies est, ex Additamentis istis particularum, necessitate demonstrationum resisteret; & si qua inveniretur, eâ complanare, ne mensura motuum inæqualium, non esset non æquabilissima.

Dies elementum, Primi mobilis revolutio.

Et Additamentum.

Post excusos penitus recessus artis sub Tychone, Lunæque motus ad exactius examen vocatos, cepit primum Tycho ipso adhuc superstitite & approbante, maximum illud astronomorum Axioma, de æqualitate motus Primi mobilis, non nihil labascere. vitiumque id corpus quod motum primû repræsentat, unâ cum discessu Solis à centro Terræ, non nihil de celeritate suæ revolutionis deperdere, cum accessu vicissim concitatus; id tamen non, totâ revolutionis unius duratione ad hanc accessus & recessus proportionè dispensatâ, sed exiguâ saltem ejus parteculâ: perinde ac si Sol omnifaria sua pproximitate ad Terrâ per totû anni circuitû, vim illâ, quæ primû motû conficit, ex particula centum & octogesima totius, adjuvaret. Itaque Tycho monente Christiano Severo Longimontano, qui tunc in hac parte erat

Motus primi mobilis non æquabilis

Ende

Anfang